

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:
președinte -
judecători

Timofti Vladimir
Toma Nadejda
Țurcan Anatolie
Cobzac Elena
Boico Victor

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Dominte Pavel XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 09.11.2016 – 28.09.2018;*
2. *Instanța de apel: 16.10.2018 – 11.12.2018;*
3. *Instanța de recurs: 07.02.2019 – 16.07.2019.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 28 septembrie 2018, Dominte Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 2 (doi) ani.

În baza art.90 alin.(1) Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de probă de 2 (doi) ani, dacă Dominte Pavel nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În baza art.90 alin.(6) lit. a) Cod penal, Dominte Pavel a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat, că la 16 august 2016, aproximativ ora 15: 30, Dominte Pavel, deținând permis de conducere a vehiculelor de categoria „B” și „CI” cu numărul XXXXX, eliberat la 16.10.2012, fiind treaz și conducând automobilul de model „Volkswagen Passat”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, în care se afla de unul singur, pe traseul M-2 Chișinău-Soroca, km 22, în direcția or. Orhei, manifestând imprudență în traficul rutier, încălcând prevederile pct. 45.1) al Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care îl obliga să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză

stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situația rutieră, pct. 45. 2) al RCR, care prevede că în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, pct. 46. a) al RCR, care îl obliga să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă - copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de invaliditate, nu a adaptat viteza de deplasare a vehiculului la starea psihofiziologică proprie, la dexteritatea în conducere și a tamponat cu partea din față a vehiculului pietonul Garabadjii Marfa, care traversa partea carosabilă de la dreapta spre stânga conform sensului de deplasare al automobilului. În urma vătămarilor corporale primite, pietonul Garabadjii Marfa a decedat la fața locului.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal cu semnele calificative: *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență decesul unei persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror și de apărătorul Trofimov Igor în numele inculpatului Dominte Pavel.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței contestate în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

În motivare a invocat blândețea pedepsei, considerând că eronat prima instanță a aplicat prevederile art. 90 Cod penal în privința inculpatului Dominte Pavel, deoarece nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate în art. 75 Cod penal, precum și de scopul pedepsei penale (art.61 Cod penal).

În opinia apelantului, pedeapsa aplicată de prima instanță nu va restabili echitatea socială, și nu va preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și din partea altor persoane.

3.2. Apărătorul Trofimov Igor în numele inculpatului Dominte Pavel a solicitat casarea sentinței contestate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea incriminată.

În motivare a invocat ilegalitatea hotărârii de condamnare a inculpatului Dominte Pavel de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, menționând că acuzarea nu a prezentat instanței nici o probă a faptului că inculpatul, fiind la volanul unității de transport condusă de către acesta, ar fi avut posibilitate să vizualizeze înainte de impact, în cadrul distanței ce permite oprirea în siguranță, faptul deplasării victimei în zona de pericol, iar instanța de fond nu a dispus de probă și nu a avut temei să conchidă referitor la faptul care anume încălcare a comis inculpatul, așa cum nu sunt probe, cum ar fi o concluzie a expertului, prin care să se confirme faptul că inculpatului i s-ar fi influențat atenția și reacția ca urmare a unei stării psihofiziologice dificile sau a stării psihofiziologice a inculpatului la momentul producerii impactului,

așa cum și manșa de influență a acestei stări asupra atenției și reacției inculpatului.

Apelantul a indicat că, deși punctul 46.a) al Regulamentului circulației rutiere stabilește că conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de dezabilitate, reieșind din circumstanțele constatate mai sus, și anume că inculpatul nu putea să vizualizeze victima decât doar mai aproape de 69 metri de la locul tamponării, în mod fizic nu putea aprecia faptul că aceasta este bătrână decât doar mai aproape de 69 metri de la locul tamponării, totuși inculpatul Dominte Pavel nu putea să execute prevederile punctului 46.a) al Regulamentului circulației rutiere, deoarece această distanță de 69 metri era insuficientă pentru a executa prevederile acestui punct. Aceasta rezultă din concluziile raportului de expertiză auto-tehnică din 16.08.2018, în care se indică drept concluzie faptul că inculpatul nu putea să observe apariția victimei decât mai aproape de 69 metri, distanță care depășește posibilitățile opririi autoturismului în siguranță în vederea evitării impactului, care este de 78 metri.

În combaterea acestui argument instanța de fond nu a argumentat, prin care probă se demonstrează că inculpatul a avut posibilitate să vadă victima la o distanță mai mare de 69 metri sau chiar de 78 metri, chestiune care i-ar fi permis executarea prescripțiilor pct. 46 a) al Regulamentului circulației rutiere. De asemenea, instanța de fond nu a argumentat, prin care probă se demonstrează că dacă inculpatul ar fi aplicat frâna înainte de impact, ar fi evitat impactul, instanța de fond nu a luat în calcul faptul că însăși victima accidentului a neglijat vădit regulile de siguranță, fapt care poate fi dedus din declarațiile ambilor martori ai circumstanțelor accidentului audiați în cadrul urmăririi penale și anume Terteza Roman și Iurcu Efrosinia.

Deci, instanța de fond nu a indicat care anume fapte le-a comis inculpatul, nu a făcut referință concretă la probele din dosar în acest sens, lăsându-se să se prezume existența cărorva fapte ale inculpatului, iar prin comportamentul victimei, așa cum și prin expertiza auto-tehnică din 16.08.2018 se constată viceversa, și anume neglijarea vădită de către victimă a regulilor de siguranță, precum și lipsa unei posibilități pentru conducătorul auto de a evita tamponarea cu pietonul în circumstanțele producerii accidentului rutier, ceea ce exclude vinovăția acestuia în comiterea accidentului rutier.

La fel, avocatul apelant a considerat ca fiind eronată concluzia instanței privind respingerea argumentului apărătorului, precum că procesul penal a fost desfășurat cu încălcarea normelor procesual penale și anume încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, ori conform art.253 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, urmărirea penală se efectuează de către procuror și de către organele constituite conform legii în cadrul: Ministerului Afacerilor Interne, iar conform art.4 alin.(1) al Legii nr.333 privind statutul ofițerului de urmărire penală, ofițerii de urmărire penală sunt desemnați și își desfășoară activitatea în organele de urmărire penală constituite, conform legii, în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Vamal și Centrului Național Anticorupție.

O asemenea argumentare reprezintă o simplă citare de norme și de fapt, o lipsă totală de argumentare oferită de instanță vis-a-vis de cerința părții apărării de a constata și declara nulitatea actelor procesuale executate cu încălcarea condițiilor de

competență.

Astfel, instanța de fond a fost sesizată asupra faptului ca să fie anulată toate probele administrate de către ofițerii de urmărire penală a SUP a IP Orhei a IGP a MAI (ordonanțele de pornire a urmăririi penale, de recunoaștere în calitate de bănuțit, procesele verbale de audiere a martorilor, părților vătămăte, și a bănuțitului, ordonanțele de dispunere a ridicare a bunurilor și recunoaștere drept corpuri delictive, precum și actele subsecvente acestora), deoarece urmărirea penală a fost efectuată de către persoane, care nu fac parte din instituțiile indicate în art. 253 Cod de procedură penală, iar ca efect, încetarea procesului în privința inculpatului Dominte Pavel.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procuror și de apărătorul Trofimov Igor în numele inculpatului Dominte, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Dominte Pavel de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că, deși inculpatul nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, astfel, reținând că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Referitor la alegațiile părții apărării în sensul achitării inculpatului, instanța de apel le-a considerat nefondate, deoarece cumulul de probe administrate în speța dată, dobândite cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală, fiind utile, pertinente, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile succesului părții vătămăte și a martorului, care fiind cumulate combat cu certitudine declarațiile inculpatului, și indică că prin acțiunile sale, Dominte Pavel a comis infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal cu semnele calificative: *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență decesul unei persoane.*

Instanța de apel a menționat că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, după cum a reiterat prima instanță reprezintă o modalitate a lui Dominte Pavel de a se eschiva de la răspunderea penală, dar și consecințele aplicării unei pedepse penale, mai mult, Colegiul a relevat că infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat este o infracțiune ce s-a manifestat prin imprudență, respectiv, instanța nu poate pune la dubii faptul că inculpatul nu a dorit soldarea accidentului rutier și urmărire acestuia, însă ca rezultat al nerespectării prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere de către Dominte Pavel, s-a produs accidentul rutier, soldat cu decesul unei persoane, iar aceste stări de fapt sunt prevăzute de legiuitor la art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, care atrag răspunderea penală.

În această ordine de idei, instanța de apel a respins argumentele apărării în partea în care a indicat că instanța de fond nu a motivat/apreciat corespunzător argumentele apărătorului în instanța de fond referitor la faptul că au fost eronat interpretate prevederile Regulamentului de circulație rutieră, or, Colegiul a reiterat că conform pct.45 alin.(1) al Regulamentului, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, d) situația rutieră, iar conform pct.45 alin.(2) al regulamentului, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. Iar, conform pct. 46, lit. a) al regulamentului, conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă: copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de dezabilitate.

Or, în speță, în sarcina inculpatului nu a fost pusă expres ignorarea indicatorului „copii”, ci ignorarea a două puncte obligatorii pentru conducătorii auto prevăzute de Regulamentul Circulației Rutiere.

La fel, instanța de apel a apreciat critic și argumentul apărătorului în partea în care a indicat că victima a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, și respectiv, nu Dominte Pavel se face vinovat de comiterea accidentului rutier, or, instanța de apel a reiterat că, din momentul în care Dominte Pavel este posesor al permisului de conducere se prezumă că acesta cunoaște despre faptul că este conducător al mijlocului de pericol sporit și că urmează să respecte cu strictețe Regulamentul Circulației Rutiere în acest sens, să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, să ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, d) situația rutieră, iar conform pct.45 alin.(2) al Regulamentului, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, respectiv, conducătorul autovehiculului-mijloc de pericol sporit, Dominte Pavel, nu poate fi pus în poziții de egalitate cu victima în virtutea obligațiilor prevăzute de Regulamentul Circulației Rutiere, care nu au fost respectate de inculpat.

De asemenea, au fost respinse ca nefondate argumentele apărării referitor la faptul că organul de urmărire penală nu a prezentat probe și nu a indicat care anume fapte a comis inculpatul, deoarece vin în contradicție cu materialele cauzei penale, care au fost analizate de instanța de fond, dar și de instanța de apel, ce demonstrează incontestabil vinovăția incriminată inculpatului și anume: schița accidentului rutier (f.d.7), foto-tabelul la procesul verbal de cercetare la fața locului, (f.d. 10-21), cât și prin declarațiile inculpatului, care în ședința de judecată a afirmat că el, până la tamponarea pietonului nu a frânat, pe care instanța de judecată o apreciază ca fiind contrară cerințelor pct.45 alin.(2) și pct.46 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere.

În același context, Colegiul a apreciat critic și argumentul apărării privind încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, stipulate în art.253 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, or, eventual dezacord cu actele, acțiunile/inacțiunile OUP și a procurorului poate fi contestat de participanții la proces judecătoresc de instrucție, în ordinea prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală, relevant fiind și faptul că astfel de plângeri nu au fost înaintate, iar prin ordonanța din 07 octombrie 2016, a fost respinsă solicitarea apărătorului privind aplicarea în privința inculpatului a actului de amnistie, mai mult, cererea care a fost respinsă prin ordonanța respectivă atestă că inculpatul a comis o infracțiune pentru prima dată, manifestă căință și regrete profunde (f.d. 62-65, verso). Totodată, instanța de apel a reținut că inculpatul și apărătorul au primit copia rechizitoriului pe prezenta cauză penală, însă nu și-au exprimat dezacordul cu probele expuse în el, nu au înaintat referință vis-a-vis de actul de învinuire.

Mai mult ca atât, instanța de apel a remarcat faptul că, apărătorul a solicitat achitarea inculpatului, însă nu a indicat în baza căruia temei legal urmează a fi pronunțată o decizie de achitare, atâta timp cât legiuitorul a stabilit în Codul de procedură penală, câteva temeiuri de pronunțare a sentinței de achitare, temeiuri care nu au fost indicate, exemplificate, probate de către apărător.

Cu referire la argumentele procurorului în sensul blândeții pedepsei stabilită inculpatului Dominte Pavel, instanța de apel a considerat că sunt neîntemeiate, or, verificând legalitatea acesteia, a reținut că, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 – 78, 90 Cod penal și corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate fi obținută prin suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probațiune, astfel, stabilindu-i o pedeapsă legală și echitabilă.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 10 ianuarie 2019, este atacată, la 25 ianuarie 2019, cu recurs ordinar de către procuror, care, invocând prevederile art.427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, în partea stabilirii modului de executare a pedepsei închisorii, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri conform căreia a exclude prevederile art.90 alin.(1) Cod penal, cu ordonarea executării pedepsei în penitenciar de tip deschis, indicând aceleași argumente care au fost expuse în cererea de apel.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul lărgit consideră nefondate alegațiile acuzatorului de stat sub aspectul temeiurilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală – *hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și în acest sens se reține că, instanța*

de apel, judecând cauza, a constatat că prima instanță i-a stabilit inculpatului o pedeapsă legală și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate în art. 75 Cod penal, precum și de scopul pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, ajungând la concluzia corectă că nu este rațional ca inculpatul Dominte Pavel să execute pedeapsa stabilită și a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, fixând perioada de probațiune, în care condamnatul a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul permanent fără consimțământul organului competent.

Astfel, analizând decizia atacată, instanța de recurs conchide, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, deoarece la judecarea apelului declarat de procuror, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, Colegiul menționează, că temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Subsidiar, Colegiul lărgit subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Totodată, Colegiul lărgit consideră necesar de a sublinia că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

La fel, se subliniază că, sintagma *suspendarea condiționată* înseamnă liberarea condiționată de la executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare cu anumite condiții stabilite de instanța de judecată.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit constată că instanța de apel și-a argumentat hotărârea în sensul aplicării art. 90 Cod penal de către prima instanță, care corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate și va atinge scopul restabilirii echității sociale.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței

de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins, ca inadmisibil.

8. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Dominte Pavel XXXXX**.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **15 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Boico Victor